

SJÄTTE SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

EXAUDI

II Årg Högm Joh 15:18–27 Predikan Gunnar Edwardsson

I söndagarna efter påskdagen dominerar texterna från Johannesevangeliet och då särskilt från kapitlen 14 till 17. De var de ord Jesus sagt till avsked till sina lärjungar. Efter hans uppståndelse stod särskilt dessa ord i fokus. De blev viktiga, synnerligen viktiga. Jesus visade ju där vad som skulle hända, att han skulle gå ifrån dem, att han skulle komma tillbaka, att han sedan skulle tas ifrån dem. Och att han skulle sända Hjälparen, den Helige Ande till dem.

De var viktiga ord för de första kristna, men är viktiga ord för alla kristna, också oss i denna tid och på denna plats. Vi ska stanna inför några ord i dagens predikan

1. ”VÄRLDEN SKA HATA ER”

Jesus säger aldrig att världen ska älska er eller att världen kommer så småningom att tycka om er. Nej han utgår från en motsats som hela tiden ska finnas där, mellan kyrkan och världen. Kyrkan ska vara i världen, men den ska aldrig vara av världen.

Det har i olika tider varit så att man sökt övervinna denna motsats. I medeltiden förklarade sig påven som var kyrkans överhuvud också som en världslig härskare. Man sa att han hade båda svärden. Det är egentligen något som den katolska kyrkan egentligen aldrig lämnat. Felet ligger i att göra världen och kyrkan till ett. För världen och kyrkan kan aldrig vara ett. I vår tid har den stora sekulariseringen trängt igenom och kyrkans höga företrädare förklarar att kyrkan ska spela en politisk roll, att kristendom är ett socialt program, allt för att man på den vägen ska göra kristendomen trovärdig i tiden. Det är inte längre trovärdigt att bygga på en gammal bok och urkund. Det måste vara något som tilltalar dagens människa.

Felet ligger också här att man gör världens strävan och kyrkans till ett. Man vill anpassa Guds ord så att det passar i samtiden. Men Jesus säger inte det. Han säger i stället: *”Världen kommer att hata er.”* Det är viktigt att komma ihåg. För såsom världen har vänt sig mot Kristus så vänder den sig också mot Guds ord och mot dem som tror på Kristus. Förblir vi trogna, håller fast vid evangelium, då ska vi absolut inte räkna med att vi ska skörda några vinster här i världen, varken av dess gunst eller ära.

Jesu ord visar på allvaret för den kristna församlingen. Det gäller det sanna livet, det gäller evigheten inför vilken vi snart står. Det gäller den sanna läran, inte det som människor har som sina uppfattningar. Allt detta är grundläggande, men lätt tappas bort. För allt handlar om att evangelium får slå rot i själen och att vi lever av det och detta är vårt liv, vårt mål. Det kan tyckas finnas sådana vinster för församlingen att den skulle vinna både fler medlemmar och större och bättre ekonomi om den också kunde anpassa sig efter världen, inte framhäva läran eller det kristna livet. Men Jesus har inte kallat oss för att vi ska vara lika världen, utan han har kallat oss ut ur världen att vi ska vara hans. Som sådana får vi visa människor kärlek och sanning, bådadera, inte en sak utan båda. Men vi ska heller inte räkna att vi har någon vinst av det.

2. "JAG HAR UTVALT ER UR VÄRLDEN"

Jag har hört ett vittnesbörd framfört på ett torg här i stan. Det var ett vittnesbörd om den kristna tron där viktiga delar av frälsningsbudskapet fanns med, men där fanns också något annat, att människan hade bestämt sig och avgjort sig för Kristus. Och att just detta var avgörande. Jag tror att människor som säger så just vill understryka och göra det begripligt för andra människor varför de är kristna. Jo, säger man då, det är för att jag har avgjort mig, bestämt mig för Herren Jesus. Och så hänvisar man gärna till andra människor som också gjort detsamma.

Men vi kan lika gärna gå till lärjungarna i evangelierna och ställa frågan, när de avgjorde sig för Mästaren och blev hans. För är det så att den egna avgörelsen är så viktig del av den kristna tron då måste den ju finnas i Nya testamentet och vara väl bevittnad där.

Går vi dit så ser vi strax något helt annat. Vi ser hur Jesus kallar sina lärjungar, han säger "Följ mig!". Vi ser och kan läsa att han faktiskt säger: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har valt ut er." (Joh 15:16) Ja, aposteln säger: "Han har gjort oss saliga och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar, utan på grund av sitt eget beslut och sin nåd, som från eviga tider har blivit oss given i Kristus Jesus" (2 Tim 1: 8)

Det hör nu till mest förunderliga att inte bara försoning och rättfärdiggörelse är Kristi verk för oss, utan även tro och omvändelsen är den Helige Andes verk i oss. Ingenta är människans verk. Nej, för det är ordet som måste övertyga oss, Guds sannings vittnesbörd måste länka våra tankar och sinnen. Det är genom ordet som Guds Ande verkar. Genom ord och sakrament som genom medel, ges den Helige Ande var och när det behagar Gud, skriver den Augsburgska bekännelsen.

Vi kan inte skriva in i vår bibel den dag vi avgjorde oss. Vi kan skriva in den dag vi döptes eller den dagen vi fick avlösning och nattvard, om vi nu ville peka på någon speciell dag, eller en dag då vi riktigt förstod vad avlösningen innebär. Men vi kan inte skriva in en dag eller stund då vi bestämde oss. För alla beslut som vi tagit i enlighet med den kristna tron, de har föregåtts av ett annat och helt avgörande beslut som Gud själv har tagit. All tro och förtröstan har föregåtts av Guds handlande. Guds nåd är en förekommande nåd, den kommer först.

3. TACKA GUD I LIVETS ALLA FÖRHÅLLANDEN!

Det är en mörk bild Jesus tecknar om världens oförsonlighet och de kristnas situation. Men samtidigt är hans avskedsord fyllda av tröst och uppmuntran. Han säger "Min frid ger jag er. Jag ger inte den som världen ger. Era hjärtan ska inte vara oroliga eller modlösa." Och han säger: "Om ni blir i mig och mina ord i er, så får ni be om vad ni vill och ni ska få det."

Den farofyllda och besvärliga situationen har likväl de mest storslagna löften. Ja som vi med vårt förnuft inte kan fatta, men likväl får vi ty oss till, och ta det på ordet, precis som det står. Trots alla våra svagheter och brister när det gäller vårt kristna liv, ja trots alla försummelse i både lära och leverne, så står hans löften fasta och han har inte rubbat dem. Kristenliv är därför i så stor utsträckning att hela tiden öva sig i att ta till sig dessa löften. Inte bara en gång utan många gånger, ja alltid. Och gör bruk av dem. Det är också då vi ser vilken djup av nåd som Gud visar oss, dag för dag. "Herrens nåd är det att det inte är ute med oss, för det är inte slut på hans barmhärtighet. Den är var morgon ny, ja stor är din trofasthet." (Klagv 3:22) Ser vi detta, kan vi också förstå apostelns maning: "Var alltid glada. Bed utan uppehåll. Tacka Gud i livets alla förhållanden. För att ni gör så är Guds vilja i Kristus Jesus." (1 Tess 5: 16 ff)

Amen

*Med tacksam röst och tacksam själ / Min lovsång sjunger jag: / O Gud, du alltid gjort mig väl / Och gör det än i dag.
Min Gud, ett vet jag som består / Då år och dagar fly / Det är din nåd för varje dag / Och varje morgon ny.*